

Ramona Boldizsar - nimic nu e în neregulă cu mine
Seria Poezie | Colecția Debut | Ediții Sonore
Ediția a II-a

© 2021 Casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro

editor: un cristian
redactor: Maria Petricu
producție: Tudor Bogdan Alexandru
DTP | concepție copertă: Paul Burcia

© Iunia Buricescu pentru imaginea de copertă

Typefaces Warnock Pro, Designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
Tipărit la Metropolis, Oradea

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOLDIZSAR, RAMONA

Nimic nu e în neregulă cu mine / Ramona Boldizsar. - București: Casa
de pariuri literare, 2021

ISBN 978-606-990-289-9

821.135.1

nimic nu e în neregulă cu mine

Ramona Boldizsar

casa de pariuri literare

- 9 în șah (senti)mental
- 10 acesta ar putea fi un poem politic dar
- 11 vreau să știi că
- 12 —
- 13 [am ascuns tăcerea în pod]
- 14 —
- 15 3310
- 16 dormitorul gândurilor mele sertarul 0
- 17 din beciul neizolat al memoriei
- 18 fericire domestică
- 19 dormitorul gândurilor mele dulapul cu ușa care nu se mai închide
- 20 this message has no subject. Do you want to send it anyway?
- 21 tsundoku
- 22 probabilitatea iubirii prin analogie (inferența unu)
- 23 dormitorul gândurilor mele praful de sub pat
- 24 probabilitatea iubirii prin prietenie (inferența doi)
- 25 micile arhaisme ale societății postmoderne
- 26 avatarul scepticismului clasic
- 27 mintea ta ca un escape room
- 28 eroii capitalismului de mijloc
- 29 cum să
- 30 identitate 1/3
- 31 hitomebore
- 32 credința în nemurire

- 33 din dormitorul gândurilor mele sutienul din sertarul pentru lenjerie intimă
- 34 ușa deschisă spre neajunsurile verificării empirice
- 35 double trouble
- 36 androizi sentimentali
- 37 noi
- 38 dormitorul gândurilor mele crăpătura ca un șarpe în colțul peretelui
- 39 deconstrucție sistematică
- 40 gânduri despre
- 41 evadări contemporane
- 42 de aici
- 43 ana of mine
- 44 antieroul vieții cotidiene
- 45 panglica roz a vârstei adulte
- 46 motive ale absenței cotidiene
- 47 rules of summer
- 48 nimic nu e în neregulă cu mine
- 49 debris
- 50 din șantierul fericirii utilitare
- 51 tulburări spațio-temporale
- 52 mercenari digitali
- 53 vârsta maturității
- 54 nu ești singura
- 55 prologurile scurte ale unor vieți anterioare

I dreamt I was Raskolnikov
the streets were drowning me in darkness
when I opened my eyes it was still there
Portnoy's Complaint on my nightstand
an unwashed pair of undies
the alarm clock roaring in the background
and the aftertaste
of morality

în șah (senti)mental

Unii spun că e din cauza hormonilor. Sunt femeie și asta îmi
ocupă tot timpul
gândurile și mai ales
emoțiile.
câteodată mă cuprinde o tristețe imensă
nu știu de unde vine
e familiară și în același timp nu-mi
aparține.
Mă încurc în motive
ridic tonul&refuz introspecția.
Fug și mă ascund în spatele zidurilor nepenetrabile
paginile unor cărți care miros a anticariat și ecranul crăpat al
telefonului.
Singurul mecanism involuntar, neașteptat
poemul nepremeditat, o aventură speculativă
un voiaj neplanificat&neorganizat
îmi iau bagajul și scriu
nu știu ce mă așteaptă.
Câteodată mă cuprinde o tristețe imensă.
O știu ca pe buzunarul rupt din aceeași geacă de iarnă
(mă tot prinde pe picior greșit)
When I write I don't know where I'm going
las următorul vers să o disimuleze, să mă surprindă
o înțelepciune furată de la Jericho Brown.

toată disperarea pe care o simt
vreau să o transpun în ceva care să dureze
(sau cel puțin să rămână ca un reminder al eșecurilor depășite)
vreau să mă închid într-o cutie fără găuri în care să respir
același aer nereciclat. omul poate rezista fără oxigen până la zece
minute,
după trei e în pericol neurologic de transformare în
incapacitate.
E suficient. Mi-ajunge.

Dar dacă închizi ochii, lucrurile se derulează în continuare
Și fără tine.
În toată lumea trupul femeii e the vessel of essence, puritatea
întruchipată,
în pântecul criminal cresc monștrii care atunci când se nasc
sunt îngeri cu aripi rupte. Și trupul femeii rămâne o cruce a
făgăduinței și sacrificiului
în Polonia ne întorcem în evul mediu și în România victimele
violului sunt trase la
răspundere.

vreau să știi că

am ajuns să scriu poezie din necesitate.
Lumea mă întreabă dacă scriu și câteodată mint.
Emoțiile mi le potrivesc în timpuri verbale aleatorii
cuvintele mele stau într-o cușcă a inconștienței mimată prin
conștiința scopului;
miza și motivația personajului (scopul și durata vizitei).
La vârsta asta ar fi trebuit să am multe de povestit
dar sunt prinsă în capcana unui malpraxis cotidian
o existență care-mi consumă tot timpul și pe care o fraudez
în mod consistent și aproape
empatic.

dorințele lasă-le undeva la ușă și treci pragul îmbrăcat
 în aceleași haine care vorbesc despre tot ceea ce ar fi bine să fie
 făgăduința banalității și normalitatea acelorași
 colaje pe bannerele publicitare
 un el, o ea, între ei tensiunea unei valențe necunoscute
 (familiaritate viitoare și motivul oftatului prelung).
 Sunetul pe care-l aștepți este Bach în suită cello
 preludiul e lung și durează ca un poem de Veronica Ștefăneț.

[am ascuns tăcerea în pod]

Noi românii suntem poeți ai traumei
 aflu de la Radu Vancu dintr-un podcast despre Celan
 & mă opresc pentru că *_trebuie să_*
 (să ajung acolo unde spun tot ceea ce nu vreau?)
 nu sunt multe lucruri de spus despre mine
 tot ce știu e că uneori tac
 nu din compasiune pentru interlocutori plictisiți ci pentru că
 dezvăluirile-ricoșeu sunt branșa mea, semnez cu penița de oțel,
expert la tăiat craca de sub picioare
 Celan spune ceva despre un cuvânt după chipul tăcerii
 Este tot ceea ce nu voi putea face vreodată
 Umbreluțele tăcerii, mici terapii care te apără de ploaie dacă știi
 cum să le ții bine.
 Cât despre mine, nu am nicio umbrelă
 Și câteodată scriu și uit că am promis să fiu subtilă când vorbesc
 despre de ce doare
 adevărul e că nu sunt deloc traume ci doar eu
 & n-am nicio scuză.